

жявали и *Горскъ-Дивъ* — богыня на овчарство-то. Тя владѣла по горы-ты и полета-та и прѣдстательствовала на пастыри и юнацы, които ѝ приносяли жьртвѣ и выкали ѣѣ на помощъ въ тѣхны-ты пѣтуванія и прѣдпріятія. Слѣдъ казанъ-тѣ богыниѣ дохождатъ *Вилы* и *Русалки* — малкы божества, които ся носилы по воды-ты като нѣкои въздушны еѣщества и въ срѣдъ ноцъ пѣлы съ толкосъ сладкы гласо е, щото съ тѣхъ привличялы пѣтници, които ся замайвали, та падали въ водѣ-тѣ. *Поледници*, които излизалы въ срѣдъ-пладнѣ, та правилы добро или зло на хора-та. Най-сѣтнѣ *Самодивы* и *Юды*, които обывавалы денемъ въ пусты мѣста и пещеры, а ноцемъ ходилы изъ градища-та и села-та за да причинявать разны злины и болести на человѣцы-ты; юды-ты живѣлы особно по изворы-ты и кладенцы-ты. Имена-та на тѣх малкы божества ся чюѣтъ и до днѣсь въ бабешкы-ты баянія и прикаскы.

Наши-ти стари, ако и да были язичници, пакъ вѣрвали, че душы-та е беземьртна и че има награжденіе както за добро-то, тѣѣ и за зло-то. Когагы болестъ нападала или трѣбовало на бой да идѣтъ, тогази обѣщавали на богове-ты жьртвѣ за спасение на живота си. Подобно и когато ся освобождавали отъ опасность или възторжествовали на бой, клало ся волове, кравы, телцы и другы домашни животны за благодарственнѣ жьртвѣ на богове-ты. При всяко жьртвуваніе тѣхны-ти жрьци и мѣдречи были длѣжни да врачувать и прѣдказвать, каква